

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREEC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δια της εβδομάδος, την Τρίτην και τὸ Σάββατον. — Η τιμή της συνδρομῆς είναι 24 δραχμ. κατ' ἔτος προπληρωσίμῃ. — Η τιμή των παραγγελσιῶν ἑξῆς εἶναι: 30 λεπτά διὰ τῶν 500 γράμμων. — Η συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασίλ. Τυπογραφίαν ἐν τῇς ἑλλάδος εἰς τὰς διεσπασθῆναι των ταχυδρομίων, καὶ ἑξῆς εἰς τὸν κυρίως ἑλλην. Προβίονος.

Le Courrier Grec paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale chez les directeurs de Postes dans l'Intérieur, et chez M. les Consuls de Grèce à l'Étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 40 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consulin.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 Σεπτεμβρίου.

SAMEDI 23 Septembre.

DIENSTAG, 23 September.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 10 Σεπτεμβρίου

INTERIEUR.

ATHÈNES le 22 Septembre

INLAND.

ATHEN, den 22. Septembere

Αἱ ἐφημερίδες: ὅλα ὠμίλησαν, πρό τινος καιροῦ, περὶ δικτύων πειρατικῶν πράξεων γενομένων εἰς τὰς ἑλλάδας τοῦ ὀθωμανικοῦ μέρους τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ἡμεῖς, αὐτοὶ ἐομίσσαμεν χάρις μας νὰ κοινοποιήσαμεν ὅλην τινὰ περὶ τούτου εἰς τοὺς ἀναγνώστῃς μας.

Ἀλλ' ἄμα ἠκούσθη παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὅτι πειραταὶ ἀνεφάνησαν, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐσπούσε νὰ λάβῃ μέτρα διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς θαλάσσας τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους: διέταξε ἡ δὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τὸ Αἰγίου βασιλικῆς ναυτικῆς μοίρας νὰ ἐλατῆν τὰς ὀθωνας τῆς μέρει αὐτῶν τῶν ὀρίων τῶν χωρῶν τῶν τῶν Κράτη.

Ἡ ὕψηλὴ Πόρτα ἀπ' ἐτέρου, οὐχ ἦτον προνοοῦσα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς θαλασσοπλοίας, δὲν ἠμέλησε τὸ παραμικρὸν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Εἴμεθα ἤδη εὐτυχεῖς καθὼς δυνάμενοι νὰ καθυστερήσωμεν τὸ κοινὸν ὡς πρὸς τὸν φόβον τῶν ὀσίων συνέλαβεν ἕνεκα τῶν διασπαρῶν προηγουμένων σημῶν περὶ πειρατικῶν πράξεων γενομένων εἰς τὰς γειτονικὰς μας θαλάσσας.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἔλαβεν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατὰ τὸ Αἰγίου Μοίρας τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, Κ. Κανάρη, ὅπου ἀναφέρονται τὰ ἀκόλουθα. « Διέτρεξα ὅλας τὰς ἀκτῆς τῶν Κυκλάδων, ἐπεσκέσθην ἰδιαιτέρως τὰς νήσους Σίφνον, Ἀἴγιον, Θῆραν καὶ Ἀμοργόν, ἐξήτησα πανταχοῦ περὶ τῶν πειρατικῶν πληροφορίας παρὰ τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, παρὰ τῶν ὕγειονόμων, παρὰ τῶν λιμεναρχῶν, καὶ εἰς ὅπαντα τὰ μέρη ἐβεβαίωθην ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ παραμικρὰ περὶ πειρατικῆς ὑποψίης: τὰς αὐτὰς πληροφορίας καὶ βεβαιότητας ἔλαβον παρὰ τῶν πλοίων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν μου ἀπῆλθον δὲν ἔλαβον μ' ὅλα ταῦτα τοῦ νὰ συστήσω πανταχοῦ τὸ νὰ ἐπαρρηθῶσιν μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὡς πρὸς τὴν πειρατείαν, νὰ ἴναι εἰς πάντα στιγμὴν ἔτοιμοι νὰ ἐξέλθωσιν κατὰ τῶν πειρατικῶν, ἂν τυχόν ἤθελον φανῆ οὗτοι εἰς τινὰ τῶν νήσων διὰ ν' ἀρπάσωσιν ζωὰ καὶ λοιπὰς ζωοτροφίας.

Ἡ Γραμματεία δύναται ἐπομένως νὰ διακηρύξῃ δημοσίως μετὰ τῆς μεγαλητέρας βεβαιότητος, πρὸς γνήσιν μάστιγα τῶν θαλασσοπόρων ἐμπόρων ἐυρωκοπέων ἀπὸ τινος καιροῦ εἰς ἀνησυχίαν, ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν δραστηρίων μέτρων τὰ ὅποια ἔλαβον, διὰ τῶν ὑπὸ τὴν διοικήσιν μου πλοίων κινουμένων ἀδιακίπως πρὸς ἀναζήτησιν καὶ καταδίωξιν τῶν πειρατικῶν, πᾶς φόβος περὶ πειρατίας, φόβος ἐμπισθείας ἄλλως τε ἀπὸ τῆς υπερβολῆς τινων κενενορέων, ἐξηλείφθη ἤδη παντελῶς.

Προσθέτομεν ἐνεαυθὰ ὅτι εἰς τὴν διακήρυξιν ταύτην προσσοτέραν ἀκόμη βεβαιότητα χρηρηγῆ, καὶ καθιστᾷ ἔτι μάλλον σπουδαίαν τὸ ἐνδοξον ὄνομα τοῦ δίδοντος τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας Ναυτικοῦ. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τούτῳ προτάσεις τοῦ Διοικητοῦ τούτου τῆς κατὰ τὸ Ἀρχιπελάγους μοίρας Κ. Κανάρη, θελεῖ λάβῃ μετ' ὀλίγον νέα μέτρα, ἅτινα διὰ τῆς δραστηριότητος των θέλου καταστήσει ἀδύνατον πᾶσαν ἀπόπειραν πειρατίας κατὰ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας.

— Εἰς τὸν 280 ἀριθμὸν τῆς ἡμερησίας τῆς Σμύρνης παρακινεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ σπουδῆ νὰ ἐλατρώσῃ τὸ φορτίον τῆς πληθῆος τῶν ἐμπίστων ἀπορρημάτων τῶ ὅπου βαρύνει τὸν λαόν. Δυσκολεύεται, λέγει, νὰ ἐνοήσῃ ὅτι Κράτος τοσοῦτον πτωχόν ὡς ἡ ἑλλάς δύναται νὰ θρέψῃ τοσοῦτους ἄνδρας διὰ νὰ ἀρρακτοῦσιν ἐνῶ εἶναι σαφῶς ἀποδεικνύμενον ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐλαττούμενον κατὰ τὸ ἡμισυ ἢ τὸ ἓν τρίτον ἤθελε πάλιν ἐπαρκέσει διὰ νὰ θέσῃ εἰς καλλιτέραν ἀκόμη ἐνέργειαν τὴν μηχανήν τῆς.

— Tous les journaux ont parlé, il y a peu de tems, de divers actes de piraterie commis dans les mers de la partie de l'Archipel Ottoman, et nous mêmes avons cru devoir en entretenir nos lecteurs. Au premier avis qui avait été donné à l'autorité, de la réapparition de ces forbans de mer, le gouvernement du Roi s'était empressé de prendre des mesures pour assurer dans les mers de l'Etat grec la sûreté nécessaire, et le commandant de la flotille en station dans les Cyclades avait reçu l'ordre de pousser ses recherches jusqu'aux limites mêmes qui séparent les deux Royaumes.

La sublime Porte non moins soucieuse des intérêts du commerce et de la sûreté de la navigation, n'avait rien négligé de son côté pour atteindre le même but. Maintenant nous sommes heureux de pouvoir rassurer le public sur les craintes qu'il a dû concevoir à la suite des bruits précédemment répandus sur des actes de piraterie commis dans les mers voisines.

Nous avons sous les yeux un rapport de Mr. Canaris, commandant la station de l'archipel, où nous lisons ce qui suit: „J'ai parcouru le littoral des Cyclades, j'ai visité plus particulièrement les îles de Siphno, Milo, Thera et Amorgo et j'ai demandé partout aux autorités administratives et communales aux préposés de la santé et aux capitains de port, des renseignements sur les pirates et j'ai acquis partout la certitude qu'il n'existe, quant à présent, aucun soupçon à cet égard. J'ai obtenu les mêmes renseignements et les mêmes assurances des navires que j'ai rencontrés pendant la navigation. Je n'ai pas laissé toute fois de recommander partout qu'on exerçât une surveillance attentive sur le chapitre de la piraterie et que l'on fut à tout moment prêt à courir sus à ces forbans si jamais il s'en présentait quelque part dans ces îles pour enlever du bétail et d'autres provisions.

Le ministère peut donc avec toute certitude annoncer à tout le monde, dans l'intérêt surtout des navigateurs commerçans qui sont depuis quelques tems pleins d'inquiétude, que pas suite des mesures de vigueur que j'ai prises par la disposition des bâtimens de l'Etat placés sous mon commandement, qui sont constamment à la recherche et la poursuite des pirates, toute crainte de piraterie, répandue d'ailleurs et exagérée à dessein, par quelques malveillans, a disparu entièrement.

Nous ajoutons que cette déclaration devient encore plus rassurante et acquiert une plus grande importance par le nom du marin illustre qui donne ces assurances. Enfin que le gouvernement sur la proposition du même commandant de la station de l'archipel, Mr. Canaris va bientôt prendre de nouvelles mesures qui, par leur efficacité, rendront impossible toute tentative de piraterie dans les mers de l'Etat grec.

— Dans son n° du 2 septembre le journal de Smyrne conseille au gouvernement de se hâter d'alléger la charge qui résulte de la multitude des employés salariés. Il a de la peine à comprendre, dit il, qu'un Etat aussi pauvre que la Grèce puisse nourrir tant de gens à ne rien faire, lorsqu'il est bien clairement démontré que le personnel de l'administration réduit à la moitié ou au tiers, serait en-

— Alle Journale sprechen seit einiger Zeit von verschiedenen Seeräubereien, welche besonders in den Gewässern des der Türkei angehörigen Theilen des Archipels begangen wurden, und auch wir glaubten unsere Leser mit den hierüber uns zugekommenen Mittheilungen unserer Correspondenten bekannt machen zu müssen.

Kaum aber gelangten diese Gerüchte zur Kenntniss der Regierung, als dieselbe sich beeilte, die noethigen Massregeln anzuordnen, um der Handelsschiffahrt volle Sicherheit in den griechischen Gewässern zu verbürgen. Sie gab zu diesem Zwecke dem Commandanten der im ægæischen Meere stationirten k. Flotille die Ordre, im ganzen Umfange dieser Station die noethigen Recherchen zu pflegen.

Auf der andern Seite verabsäumte die hohe Pforte nichts, was das Interesse des Handels und die Sicherheit der Schiffahrt erheischte.

Wir sind nunmehr so glücklich, das Publikum über die Gerüchte beruhigen zu können, welche sich über Seeräubereien in den benachbarten Gewässern verbreitet hatten.

Es liegt ein Rapport des Herrn. Kanaris, Commandanten der Eskadre im ægäischen Meere, vor uns, worin sich folgende Stellen befinden.

» Ich habe das Gestade sämtlicher Cykladen, und namentlich die Inseln Siphnos, Milos, Thera und Amorgos besucht; ich habe allwärts bei den Gouverneurs und Gemeindebehoerden, bei den Hafen-Capitains und Sanitätsbeamten über die Seeräubereien Erkundigung eingezogen und die Gewissheit erlangt, dass dermalen nicht mehr die geringste Spur einer Seeräuberei vorhanden ist.

» Die nämlichen Aufschlüsse erhielt ich von den Schiffen, denen ich auf meiner Inspection begegnete. Dessen ungeachtet versäumte ich nicht, überall die grösste Wachsamkeit gegen Seeräuber zu empfehlen, damit man in jedem Augenblick bereit sei, sie abzuschlagen, wenn sie sich auf irgend einer Insel zeigen sollten, um Vieh und dergl. zu rauben.

» Das Ministerium kann darum mit aller Bestimmtheit zur Beruhigung der Handelswelt das Publikum benachrichtigen, dass in Folge der energischen Massregeln, welche wir zur Aufindung und Verfolgung der Seeräuber ergriffen haben, jede Furcht vor Seeräuberei, welche von einigen Uebelwollenden geflissentlich vergrössert wurde, gänzlich verschwunden ist.

Wir glauben, dass diese Mittheilung um so grössere Glaubwürdigkeit verdient, als sie von einem Manne herrührt, der einen hochberühmten Namen trägt. Das Gouvernement wird durch die Genehmigung weiterer Anträge des Herrn Kanaris in kurzer Zeit solche Anordnungen treffen, die das Wiedererscheinen der Seeräuberei in den griechischen Gewässern unmöglich machen.

— Das Journal von Smyrna gibt in seiner 280 sten Nummer dem griechischen Gouvernement den Rath, die Menge besoldeter Stellen zu vermindern, welche als eine schwere Last auf dem Volke liege. Es ist schwer zu begreifen, sagt das Journal, wie dies arme Land eine solche Masse von

τοίς παρόντος με τρόπον ενεργητικώτατον διήλθε διαγωγή των ἴτων ἀτακτοῦ, προσέβησεν δὲ ἐπὶ κατωτέρω τῆς Βλαχίας ἔχουσι μεγάλας ὑποχρεώσεις...

Ὁ ὑποφαινόμενος Πρέσβης Γενικῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν...

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς παρούσης τάξεως τῶν πραγμάτων ὁ ἰδιαιτέρως Σύμβουλος Κ. Μ. εν τζάκις...

Ἡ Μολδαυικὴ Κυβερνητικὴ, συμφώνως μετὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐκτιμῶσα τὴν σωτήριον πρόθεσιν τοῦ προκειμένου μέτρου...

Ὁ ὑποφαινόμενος εἶχε λόγους νὰ προσδοκῇ ὅτι καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Βλαχίας...

Δὲν δύναται νὰ ὑποκρύψῃ τὴν φερόμενην ἐλλείψην καὶ τῆς ἐλαττωμένης τῆς ἐπιφανείας...

Ἡ σύνταξις αὐτῆς στηρίζεται ἀπὸ ἐνὸς μέρους ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τοῦ διοργανισμοῦ...

Κατὰ συνέπειαν τούτων πάντων δὲν ἀπαιτεῖται ἄρα εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν...

Ὅθεν ὁ ὑποφαινόμενος νομίζει χρεῖός του νὰ κερύξῃ πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα...

Ἐπομένως ὁ ὑποφαινόμενος παρακαλῶν τὴν Α. Υ. νὰ λάβῃ ἀνυπερβήτως τὰ προφερόμενα μέτρα...

Δράττει ἐν τούτῳ τὴν εὐκαρίαν ταύτην διὰ νὰ παρέξῃ εἰς τὴν Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα...

Χθὲς τὴν εἰκοστὴν τοῦ ἐνεστώτος Ἰουλίου μηνὸς ἡ Συνέλευσις ἤκουσε μεθ' ἑαυτῶν τῆς ἡμέρας τῆς ἀπὸ 18. Ἰουλίου...

clause, et faisant valoir un Hatti Chérif du Sultan qui accorde aux habitants de la Valachie, la pleine et entière indépendance de leur administration intérieure...

Le soussigné, consul général de S. M. l'Empereur de toutes les Russies dans les deux Principautés, a l'honneur de mettre sous les yeux de S. A. l'Empereur de Valachie les faits suivants:

Immédiatement après le rétablissement du régime actuel, Mr. le conseiller privé Minciaky avait été chargé d'inviter les deux administrations Valaque et Moldave...

Le soussigné devait s'attendre à ce que l'Assemblée générale de Valachie, pénétrée, comme celle de Moldavie, des intentions salutaires qui ont présidé aux réformes introduites...

Ce n'est pas sans une extrême surprise et un vif regret que le soussigné a vu que l'Assemblée générale, en prenant connaissance du rapport présenté par la Commission...

Cette rédaction est basée, d'une part sur le texte primitif de règlement et des stipulations supplémentaires, adoptées par l'administration provisoire...

D'après cela, l'Assemblée générale, n'était appelée qu'à constater si la nouvelle rédaction est exactement conforme à ces bases, et elle ne pouvait pas sortir du cercle de ses attributions...

Le soussigné se fait par conséquent un devoir de déclarer à S. A. l'Empereur que les discussions des membres de l'Assemblée ayant pris une pareille tendance, il ne peut les considérer que comme essentiellement attentatoires...

En conséquence le soussigné en priant S. A. de vouloir bien immédiatement prendre les mesures les plus convenables pour faire cesser toute discussion ultérieure...

Hier 20 du présent mois juillet, l'Assemblée a entendu avec la plus grande affliction l'office de V. A. en date du 18 juillet n. 357 et de la teneur suivante:

grossen Bojaren versehen war, nach Constantinopel gesendet werden sollte, um der ottomanischen Regierung zur Sanction vorgelegt zu werden.

Da nun einige Artikel dieses Reglements, welche nicht vervollständigt worden waren, neuer Entwicklungen fähig schienen, so erannte der Fürst zu diesem Zwecke eine Commission zur Revision des genannten Reglements...

Der Unterzeichnete, General Consul S. M. des Kaisers aller Reussen in den beiden Fürstenthümern, hat die Ehre, S. H. dem Hospodar der Wallachei folgende Bemerkungen zu unterlegen:

Unmittelbar nach Wiedereinsetzung der gegenwärtigen Regierung war der geheime Rath Minciaky beauftragt worden, die beiden Verwaltungen der Wallachei und der Moldau aufzufordern, die nöthigen Massregeln zu ergreifen...

Die Moldauische Regierung, welche im Einklange mit der General Versammlung den heilsamen Zweck dieser Massregel zu schätzen wusste, hat sich bereit, diese Arbeit mit jener gewissenhaften Sorgfalt und besonnenen Ruhe zu beendigen...

Der Unterzeichnete musste erwarten, dass die General Versammlung der Wallachei, wie jene der Moldau, durchdrungen von den heilsamen Absichten, welche jene Reformen veranlassten...

Nicht ohne das äusserste Erstaunen und ein lebhaftes Bedauern hat der Unterzeichnete gesehen, wie die General Versammlung, nachdem sie Kenntniss von dem Bericht genommen...

Diese Redaktion ist einerseits auf den ursprünglichen Text des Reglements und den von der provisorischen Verwaltung angenommenen Supplementbestimmungen, andererseits auf die Veränderungen der reinen Form basirt...

πρασιών τούτων ως αντίκρισμα των δικαιομάτων των δυνάμεων της τε Κυριαρχίας και της Προστασίας, διατάσσεται την ανάκληση της από 27 Ιουλίου 1836 και υπ' αρ. 449 διαταγής και κινήσεων άνωθεν της γενόμενης ως προς το αντικείμενο τούτου πράξης, απαγορεύει πάναν πραιτέρω της Συνλεύσεως εργασιών.

Προίτησι! Η κλήσι ήτις προεβίβεται σήμερα εις τα αίσθημα και την πλήρη εύγνωμοσύνην ύπταγής της συνλεύσεως τούτης προς τις ύψηλας δυνάμεις, προσβάλλει καιρίως την εύθύτητα της συνειδήσεως με την όποιαν εξηγήσως πάντοτε και εξακολουθεί να εκπληροί τα ιερά αυτης καθήκοντα. Η επομένη έκθεσις διαλαμβάνει πάσαν την αλήθειαν:

Ο χείρογραφος όργανομός περιλαμβάνει τινάς κατά τους έποικους πάσα προεβίβη ή παραλλαγή γενόμενη άνω της συνλεύσεως της προστασίας Δυνάμεις ήθελε θεωρησθαι άνωτος.

Αλλ' ε παραγράφος εις της παραλειθείς κατά τα 1832, όταν ε διοργανική νόμος έδημοσιεύθη, κατά διαταγήν του πρώτου πληρεξούσιου Προέδρου, στρατηγού, Κισσελέφ, παρά του έπι των έσωτερικών ύπουργού, έκλυσε σήμερα άπασαν την προσοχήν της συνλεύσεως έριπέντας να θεωρησθαι δ' άνωθεν: έρευνα: άν ύπέρθε τούτοι ταυτα προσέβηκε, ή ου έλαβεν υπ' όψιν ήλας τας περιτάσεις, έπιβλήθη ει: ο στρατηγός Κισσελέφ, εδόνε, δικαίως πράττων, να καταχωρήσθαι τούτους προσεβίβη, όστι άντιτεται ές διαμέτρον με ήλα τα προνόμια της ήγεμονίας ταύτης, καθώς τούτο αποδεικνύεται ές των κατωτέρω:

Το άρθρ. Ε' της έν Άδριανούπολι συνθήκης λέγει ότι αι ήγεμονίαι θέλουν έξασκησθαι έλευθερίαν την όργανοσίαν των, θέλουν απολασθαι πύλην ή σφάλευαν θέλουν κυβεργασθαι υπό έννομης και άνεξαρτήτου Κυβεργασίας και θέλουν χείρει πλήρη έλευθερίαν έμπορίου.

Το άρθρ. Δ' του Σουλτανικού Χάτι-Σερίφ του δημοσιουθέντος κατά την άναγόρευσιν της Υ. Υ. και του έδιδόντος περί τα τέλη του μηνός Δεκεμβρίου κατά τ' έτος της έγίρας 1250, διαλαμβάνει έπιση: ότι αι ήγεμονίαι θέλουσ συντάσσει έλευθερίας έλους τους νόμους, τους άρεφώντας την έσωτερικήν του τόπου των διοίκησιν, συμφώνως με τα άρμόδια Διόκητά των, χωρίς να άδυναται μελαπύτα να προσβάλλουσι τα δικαιώματα των έπαρχιών τούτων, τα έπιστα έγγυθήσασιν αι διάφοροι συνθήκαι ή Χάτι-Σερίφ, άν θέλουσ δε παρανοχησθαι, καθώς άνωθεν άρεφθ την έσωτερικήν του τόπου διοίκησιν, από άνωθεν διαταγής άνωθεν έπι τα δικαιώματά τους.

Το άρθρ. Β' του άνωτος Χάτι-Σερίφ λέγει: «Αί δύο άνωθεν ήγεμονίαι απολαμύουσιν ήλα τα δικαιώματα άνεξαρτήτου νομοθεσίας.»

Το άρθρ. 379, του όργανομού στρατιωτικού Νόμου του ένωθεν ένωθεν έπι της προστασίας Αυτοκρατορίας Αδής: διατάσσει της προσεβίβης Διοικήσεως, ίκρηξέται ει: ότι:

Δυνάμεις του άρθρου της περί ήλας συνθήκης της Άδριανούπολης, εις έποικους έργασίας εις μήνην την Βλαχικήν Κυβεργασίαν την έσωτερικήν του τόπου Διοίκησιν, ήλα... και προς τούτους το 82 άρθρον του όργανομού νόμου, και τελευταίον ή διακήρυξις του στρατηγού κήρυξις Wigtenstein, ήτις διαλαμβάνει ει: θέλει έπιβλησθαι εις τους Βλαχους πολιτική ύπαρξις.»

Ιδο, Προίτησι, έπι ποίων εάσεων στρατηγική ή Συνλεύσις προέβη εις τας συζητήσεις της, έκπερασσασ τας έργασίας της καθώς άνωθεν την άναβίβησιν του όργανομού, συμφώνως προς τα ίκρηθέντα από του 1832 έτους ήλα μέτρα υπό της προσωρινής Διοικήσεως. Ηού ύπίσταται άρα ο ύποκειμενός οικίος ο προσέβληκε τα δικαιώματα των δύο ύψηλων δυνάμεων: άν προσέβληκε ει: τούτων καιρίως ή Συνλεύσις: όταν αι πράξεις της, αι έλικρινείς άρχη της, ή άγάπη και ή εύγνωμοσύνη της διά τα παραχωρηθέντα εις την πατρίδα της: δικαιώματα, θεωρούνται ως παραβίσεις των καθιστώτων νόμων, και ως διαγωγή ήτις μίμνηται: Οσάκις ή Συνλεύσις εκπληροί τα ιερά καθήκοντα τα έπιστα έπιβλήθη εις αυτήν ή συγκρότησις: και είναι δικαίως να ή προσέβηται κατηργησθαι άνωθεν ήλας με την ένθερον αυτης: ήλας ύπερ των συμφερότων και των δικαιωμάτων της πατρίδος της:

Την ήμετέραν ήψηλήτητα ως προστόκον υέν της πατρίδος ταύτης, και ως άρχοντα λαίν τον όποιον άνέβησιν εις αυτήν ή θέλα πρόνοις ήτις τούτων εις τούτους: να πεισθί περί της ίεροτάτης της δικαιωμάτων του τόπου, και περί των έλικρινών της Συνλεύσεως πρόβησιν, να συμφωνήσθαι τα αίσθημα αυτης: και τίλους πάντων να παραστήσιν ει: ύπασιν ήθελε κρίνει εύλογί την αλήθειαν καθώς την έπιβίβησιν.

Τη 21 Ιουλίου, 1837. π. ε.

Έπινοται αι ύπογραφαι των Βογάρων, μέλων της γενικής Συνλεύσεως.

Την Κυριακήν έσπέρας 12 (24) Σεπτεμβρίου, θέλει παρασταθί εις τ' ένταύθα Ιταλικόν θέατρον προς ύψηλας της πρώτης Τραγωδίας, Κ. Ρόζα: Βαλδίν Τζίνη, τ' άνωθεν μελοδράμα, ο Κορσούς της Σιδίλιας, τ' όποιον τούτους έλικύσε τας εύφημίας και χείροκοτήσεις των θεάτων της προσωρούσης ταύτης.

Μεταξύ των δύο πράξεων του Μελοδράματος ή Κ. Ρόζα θέλει τραγωδίσαι δύο έλικειά τεμάχια δύο διαφόρων μελοδραμάτων, έξ ών τ' έν του περιφήμου Διδασκάλου της Μουσικής Κ. Βελίγη και τ' άλλα από τον Ταυρίδην του έτι μάλλον περιφήμου Ροσίνη. Η Κ. Ρόζα εις τα τεμάχια ταύτα θέλει συντροφεύσαι από τον Κύρ. Βασίλειον Σανσόνην. Έκτός τούτων, ο Κ. Λούσιος Τζίνης μετά του Κ. Ραφαήλ Μέλη θέλουσ τραγωδίσαι άλλο έρωτον τεμάχιον.

Η Κυρία Ρόζα, φιλοτιμηθείτα μέχρι τούτου να φανή έδάρετος εις τ' Κοινόν της Πρωτεύσεως ταύτης, θέλει καταβάλλει και εις αυτήν ήν παρασέσασιν ήλας τας δυνάμεις της, διά να φανή αξία της καλοκαγαθού ύποδογής, την όποιαν έλαβεν έως τώρα έπι της σκηνης, και να δικαιώσθαι την προθυρίαν και εύχαρίστησιν, την όποιαν έι φιλοτιμημανας έδειξαν, συγγράφοντας εις ύσας θεατρικάς παραστάσεις έλας και αυτή ή ίδια μέροσι.

ΕΙΣΟΠΗΗΣΙΣ.

Ο ύποφαινόμενος Οδοντοίτηρός Πωλώνς μάλλον έντος δεκά ήμερών ν' άφήσθαι τας Αθήνας παρακαλεί τους ύσ, Ο' Υπεύθυνος Συνατάκης Χ. Σακελλάριος.

Είδοποιείται τ' Κοινόν ότι εις τας 12 (24) του παρόντος, (την 10 Ώραν Η. Μ.) θέλει έπιβή εις Δημοπρασίαν, καλλιόντος ποιότος άγγλικήν κυρίως, 7,000 περίπου άκάδες. Η δημοπρασία θέλει γίνε εις τ' ύπ' αρ. 125 κατά την έπιβίβησιν ήλας κατάλυμα του Κ. Παράγγου Νανάση. Όστις δε τ' άνωθεν έπινοται να παρανήσθαι την ποιότητα της, δύναται να διυβοντα εις την οίαν του Κ. Στρώγγ, Προξένου της Βαυαρίας, καμέ-ην εις τ' Βουλεθάριον, από την 9 Μ. Μ. Ώραν, μέχρι της 12.

Η πώλησις θέλει γίνε εν διαλαμμάτων, άνά πάντα βαρέλια πάνα μέρις.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.

de cette fin, au point que Mr. le Consul général de la Cour Impériale de Russie, par une note du 16 juillet 1837 proteste contre ces travaux, comme attentatoire aux droits des Cours suzeraine et protectrice, a ordonné que son office du 27 juillet 1836 sous n° 449 serait retiré, et que tout travail a cet égard s'annulant, devait cesser à l'instant.

Prince! La tache qui est jetee aujourd'hui sur les sentimens et sur la soumission pleine de reconnaissance de cette assemblée envers les hautes puissance est une atteinte contre la rectitude de la conscience avec laquelle elle a toujours rempli et elle continue a remplir ses devoirs sacrés. La vérité toute entière est dans l'exposé qui suit:

Le réglemant manuscrit contient en effet quelques lignes d'après lesquelles toute disposition administrative ou changement qui pourrait être opéré sans l'agrément de la Cour protectrice serait considéré comme nul. Mais ce passage n'ayant pas été inséré en 1832. quand le réglemant organique a été imprimé par ordre du ci devant Président Plenipotentiaire, Mr. le général Kisseleff et par la voie du secretariat d'Etat, a excité maintenant l'attention de l'assemblée à l'effet de se convaincre de la vérité d'un pareil le addition. Après avoir pris toutes les circonstances en considération, elle est restée persuadée que Mr. le général Kisseleff d'après toute justice ne pourrait faire insérer un semblable article additionnel, puisqu'il se trouve en contradiction patente avec tous les privilèges de cette Principauté, comme le prouve ce qui suit.

L'art. 5 du traité d'Andrinople statue: „ les principautés jouiront d'un libre exercice de leur culte, d'une parfaite sureté, d'une administration nationale indépendante et d'une entière liberté de commerce.”

L'art. 4 du Hatti Chérif publié à Pavénement de V. A. et émané vers la fin du mois de Mars l'an de l'égire 1250, contient aussi: „ les principautés seront librement toutes les lois nécessaires à l'administration intérieure de leurs pays, de concert avec leurs Divans respectifs sans qu'ils puissent néanmoins porter atteinte aux droits qui ont été garantis en faveur de ces pays par les différents traités ou Hatti Chérifs, et ils ne seront pas molestés pour l'administration intérieure du pays par aucun ordre contraire à ses droits.”

L'art. 8 du même Hatti Chérif dit: „ ces deux principautés ayant tous les droits d'une législation indépendante.” L'art. 379. du réglemant organique militaire sanctionné par la Cour Impériale protectrice, presant, le gouvernement provisoire, est conçu ainsi: „ d'après l'art du traité de paix d'Andrinople qui assure au seul gouvernement Valaque l'administration intérieure du pays, etc.” „ ainsi que l'art. 58 du réglemant organique et de plus le manifeste du Maréchal comte de Wigtenstein, qui assure qu'on consent aux Valaques une existence politique. C'est sur ces bases, Prince, que l'assemblée a procédé dans ses débats sur les travaux qu'elle a achévés pour la révision du réglemant, conformément aux mesures prises dès l'année 1832 par le gouvernement provisoire. En quel donc peut consister le but caché et attentatoire aux droits des hautes Cours suzeraine et protectrice? Ne serait ce pas une atteinte grave à cette innocente assemblée que de considérer ses travaux, ses principes constitutionnels, son amour et sa reconnaissance pour les droits garantis à sa patrie comme une infraction aux lois et une conduite reprochable? Quand l'Assemblée remplit le but sacré pour lequel elle est convoquée, mérité-elle une inculpation, à laquelle elle était loin de s'attendre et qui est entièrement incompatible avec son amour ardent pour les droits de sa patrie.

V. A. comme le fils aîné de cette patrie, gouvernant aujourd'hui le peuple qui vous a été confié par la divine providence, nous en prions très humblement, persuadez vous de toute la justice des droits du pays, reconnaissez l'innocente conduite de cette assemblée, partagez ses sentimens, et veuillez bien porter à la connaissance de qui V. A. jugera à propos la vérité que nous vous exposons et la rectitude de nos intentions et recevez les pieces que V. A. a demandés par un office et que le secretaire d'Etat a reçus hier encore pour les Lui transmettre.

Le 21 juillet 1837. V.S.

Signatures des Boyards membres de l'assemblée Générale.

Demain Dimanche il y aura représentation au Theatre de Mr. Mellj, au bénéfice de la Signora Tosini. Le spectacle se composera du Barbier de Séville et dans l'interalle de l'entracte Madame Tosini chantera une Cavatine de l'opera de Montechi et Capuletti de Bellini et un duo de Trancredi, qui sera chanté avec Mr. Sansoni.

—Le soussigné, dentiste Polonais ayant l'intention de quitter la ville d'Athènes dans une dizaine de jours d'ici, invite par conséquent toutes les personnes qui auraient à réclamer quelque chose ou à lui demander un conseil par rapport à son art à se présenter chez lui avant son départ. Il remercie en même tems le respectable public de la confiance qu'il lui a voulu accorder pendant quatre ans qu'il est resté en Grèce.

Lefkowitz.

Έχουν διαπραχθεί εν τ' έπιβίβησιν να τ' άνάγκησιν να τ' άνταμύσωσιν εις τήν οίαν του πριν άναχωρήσθαι έντεθέν, όμολογεί δε τήν άνωθεν εύγνωμοσύνην του προς τ' σεβαστόν τούτο καιρόν, διά τήν όποιαν εν δημοσίηματι της πολυχρονίου μεταξύ αυτών διαπραχθείς του έδειχεν εις αυτών έπιτασοσύνην.

Δέκοντις Ώδοντοίτηρός.

Είδοποιείται τ' Κοινόν ότι εις τας 12 (24) του παρόντος, (την 10 Ώραν Η. Μ.) θέλει έπιβή εις Δημοπρασίαν, καλλιόντος ποιότος άγγλικήν κυρίως, 7,000 περίπου άκάδες. Η δημοπρασία θέλει γίνε εις τ' ύπ' αρ. 125 κατά την έπιβίβησιν ήλας κατάλυμα του Κ. Παράγγου Νανάση. Όστις δε τ' άνωθεν έπινοται να παρανήσθαι την ποιότητα της, δύναται να διυβοντα εις την οίαν του Κ. Στρώγγ, Προξένου της Βαυαρίας, καμέ-ην εις τ' Βουλεθάριον, από την 9 Μ. Μ. Ώραν, μέχρι της 12.

Η πώλησις θέλει γίνε εν διαλαμμάτων, άνά πάντα βαρέλια πάνα μέρις.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

machten nicht überschreiten, sei es durch Widersetzlichkeit gegen diese Veränderungen oder indem sie diese nach ihren eignen Ansichten modificiren wollte.

Der Unterzeichnete macht es sich daher zur Pflicht, S. H. dem Hospodar zu erklären, dass er, nachdem die Verhandlungen der Mitglieder der Versammlung eine solche Richtung genommen haben, dieselben nicht anders ansehen kann, denn als wesentliche Eingriffe in die Rechte der Oberlehn- und Schuz-Hofe, und dass ihm nichts anders übrig bleibt, als von jetzt an zu protestiren, wie er hiemit in aller Form gegen ein Verfahren protestirt, das eben so unregelmässig als den Respect verletzend ist, der den beiden hohen Herfen gebührt, welche keine Abweichung von dem Buchstaben der geschlossenen Verträge gestatten, und sie in ihrer ganzen Integrität aufrecht erhalten werden.

Indem daher der Unterzeichnete S. H. ersucht, unverzüglich die geeigneten Massregeln zu ergreifen, um jeder weitem Discussion in dieser Beziehung Einhalt zu thun, halt er es für seine Pflicht, S. H. zugleich anzuzeigen, wie er sich vorbehalt, diesen bedauerlichen Vorfal vollständig zur Kenntniss des kaiserlichen Hofes zu bringen, um jene Massregeln zu veranlassen, welche der Fall erfordert.

Er ergreift inzwischen diese Gelegenheit, um S. H. dem Hospodar der Wallachei die Versicherungen seiner Hochachtung zu erneuern.

Den 17. Juli 1837.

Gestern am 20. des gegenwärtigen Monats Juli hat die Versammlung mit grosstem Bedauern die Ausfertigung Ihrer Hoheit vom 18. Juli Nr. 357 folgenden Inhalts erhalten: „Da die Arbeiten der Versammlung, welche die Einverleibung der während der provisorischen Verwaltung angenommenen Entwicklungen und der vorgelegten Veränderungen mit dem organischen Reglement heiffen, zu Streitigkeiten Veranlassung gegeben haben, welche diesem Zwecke gänzlich fremd sind, so zwar, dass der General-Consul des kaiserlichen Hofes von Russland durch eine Note vom 17. Juli 1837 gegen diese Arbeiten, als in die Rechte der Oberlehn- und Schuz-Hofe eingreifend, protestirt, so wird die Ausfertigung vom 27. Juli sub Nr. 449 zurükgenommen, und ist jede weitere Arbeit in dieser Angelegenheit hiemit für ungültig erklärt, und unverzüglich einzustellen.“

Fürst! der Makel, welcher auf unsere Gesinnungen und die vollkommene Erkenntlichkeit dieser Versammlung gegen die hohen Mächte geworfen worden, ist eine Verletzung der Redlichkeit des Bewusstseins, mit welcher sie stets ihre heiligen Pflichten erfüllt hat und noch fortfahrt zu erfüllen. Die vollkommene Wahrheit dessen wird sich durch Folgendes ergeben.

Das handschriftliche Reglement enthält in der That einige Andeutungen, nach welchen jede administrative Bestimmung oder Veränderung, welche ohne die Genehmigung des beschützenden Hofes vorgenommen würde, als nichtig zu betrachten sein soll. Da jedoch diese Bestimmung im Jahre 1832 nicht aufgenommen worden, als das organische Reglement auf Befehl des ehemaligen Präsidenten, Herrn General Kisseloff und durch das Staatssecretariat gedruckt wurde, so ist gegenwärtig die Aufmerksamkeit der Versammlung dahin gerichtet, sich von der Wahrheit eines solchen Zusazes zu überzeugen. Nachdem die Versammlung daher alle Umstände erwogen, ist sie zu der Ueberzeugung gekommen, dass der General Kisseloff, ohne die Gerechtigkeit zu beeinträchtigen, einen solchen Zusaz nicht einschalten konnte, indem er sich in offenem Widerspruche mit allen Privilegien dieses Fürstenthums befindet, wie folgendes beweiset:

Der Art. 5 des Vertrages von Adrianopel bestimmt: „Die Fürstenthümer werden einer freien Ausübung ihrer Religion, vollkommener Sicherheit einer nationalen und unabhängigen Verwaltung und einer gänzlichen Handelsfreiheit geniessen.“

Der Artikel 4 des beim Regierungsantritt E. H. publicierten und gegen das Ende des Monats Agharrem im Jahre der Hegira 1250. erlassenen Hatti Chérif enthält gleichfalls: „Die Fürstenthümer werden ungehindert alle für die innere Verwaltung ihrer Länder nöthigen Gesetze im Einklange mit ihren respectiven Divans erlassen, ohne dass sie jedoch jene Rechte antasten können, welche diesen Ländern durch die verschiedenen Verträge oder Hatti-Chérifs garantirt sind, und werden dieselben, was die innere Verwaltung anlangt, durch keine ihre Rechte schmälernde Ordre mehr belastigt werden.“

Der Artikel 8 desselben Hatti Chérif sagt: „Diese beiden Fürstenthümer besitzen alle Rechte einer unabhängigen Gesetzgebung.“

Art. 3-9 des vom beschützenden kaiserlichen Hofe während der provisorischen Regierung sanctionirten organischen Militärreglements lautet, wie folgt: „Nach dem Artikel des Friedensvertrages von Adrianopel, welcher allen der Wallachischen Regierung die innere Verwaltung des Landes zusichert etc.“ so wie Art. 52. des organischen Reglements und noch mehr das Manifest des Marschall Grafen von Wigtenstein, welches verspricht, dass man die politische Existenz der Wallachen aufrecht erhalten werde Auf diese Grundlagen hat sich die Versammlung bei ihren Debatten über die Arbeiten gestützt, welche sie, was die Revision des Reglements betrifft, genau den seit dem Jahre 1832 durch die provisorische Regierung eröffneten Massregeln beendet hat. Wore in kann also die verborgene und die Rechte der hohen Oberlehn- und Schuzhöfe antastende Absicht liegen?

Wäre es nicht eine schwere Verletzung dieser unschuldigen Versammlung, ihre Arbeiten, ihre gewissenhaften Prinzipien, ihre Liebe und Dankbarkeit für die ihrem Vaterlande garantirten Rechte als eine Uebertretung der Gesetze und als ein tadelnswerthes Benehmen zu betrachten? Wenn die Versammlung den geheiligten Zweck erfüllt hat, zu welchem sie berufen ist, verdient sie da eine Beschuldigung, deren sie nicht gewärtig war, und welche mit der glühenden Liebe für die Rechte ihres Vaterlandes durchaus unvereinbar ist?

Wir bitten Eure Hoheit, als ältesten Sohn dieses Vaterlandes, der das ihm von der göttlichen Vorsehung anvertraute Volk gegenwärtig regiert, ganz gehorsamst, überzeugen Sie sich von der ganzen Gerechtigkeit der Landrechte, erkennen Sie das unschuldige Benehmen der Verhandlungen an, theilen Sie deren Gesinnungen, und setzen Sie dieselben, an welche E. H. eine solche Mittheilung für geeignet halt, von der Wahrheit und der Redlichkeit unserer Absichte mitzutheilen.

Den 21. Juli 1837.

Es folgen die Unterschriften der Bojaren-Mitglieder der General-Versammlung.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.